

Μικρού μήκους ταινία animation

INSPIRATION WAVE

Αλέξανδρος Μαθιουδάκης

Τίτλος: Inspiration Wave

Logline:

Ψάχνοντας διέξοδο στους καταπιεστικούς ρυθμούς μιας πόλης.

Κεντρική ιδέα:

Ο κεντρικός ήρωας και η παρέα του, ψάχνουν τρόπους έκφρασης σε ένα καταπιεστικό, αστικό τοπίο. Οι περιπέτειές τους όμως, τους φέρνουν σε σύγκρουση με κυρίαρχους κοινωνικούς θεσμούς.

Διάρκεια: 6 λεπτά

Target Group: 16+

Τεχνική: 2D Animation

Χώρα παραγωγής: Ελλάδα

Η ταινία δε θα έχει καθόλου διαλόγους.

Σύνοψη:

Ο χαρακτήρας μας, διανύοντας το τέλος της δεκαετίας των είκοσι, αναζητά διεξόδους από την πιεστική καθημερινότητα και τη μονοτονία της πόλης που ζει. Μαζί με την παρέα του αναζητούν τρόπους έκφρασης, που συχνά προκαλούν τις κοινωνικές συμβάσεις και τους βάζουν σε μπελάδες.

Παράλληλα, στο απέναντι διαμέρισμα μεγαλώνει ένα παιδί που, όπως πολλά παιδιά σήμερα, είναι απορροφημένο στον ψηφιακό κόσμο. Ο πρωταγωνιστής παρακολουθεί διακριτικά τη ζωή του νεαρού γείτονά του και προβληματίζεται σχετικά με την περιορισμένη διάθεσή του για αλληλεπίδραση με τη ζωή έξω από την οθόνη.

Τι γίνεται, όμως, όταν η τέχνη του "περιθωρίου" έρχεται σε επαφή με τη νέα γενιά; Μπορεί αυτή να τους δώσει κίνητρο και έμπνευση να εφηύρουν τους εαυτούς τους πέρα από τις νόρμες και τα πρότυπα της εποχής;

Λίγα λόγια για το θέμα και τους στόχους:

Η ταινία παρουσιάζει καρέ από την ζωή ενός νέου, που αναζητά διέξοδο στις πιεστικές συνθήκες ζωής σε μια πόλη. Η επαφή του με την τέχνη και πιο συγκεκριμένα με την κουλτούρα του χιπ - χοπ, έχει καθοριστικό ρόλο στην καθημερινότητά του, τον βοηθά να καλλιεργήσει τον προσωπικό του τρόπο έκφρασης.

Το χιπ - χοπ είναι ένα καλλιτεχνικό ρεύμα, που σχηματίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1970, από Αφροαμερικάνους στο Μπρονξ της Νέας Υόρκης και σύντομα διαδόθηκε σε όλο τον κόσμο. Μέσω αυτού απέκτησαν ισχυρή φωνή λιγότερο προνομιούχες κοινωνικές ομάδες, που ζούσαν στις καρδιές των πόλεων και αναδεικνύονταν ζητήματα ρατσισμού, κοινωνικών τάξεων, κρατικής βίας αλλά και αξίες όπως η φιλία, η αγάπη και η αλληλεγγύη. Η αμεσότητα και η ωμότητα των στίχων, αλλά και άλλα στοιχεία της κουλτούρας, όπως το γκραφίτι, "ενοχλούσαν" και έρχονταν από πολύ νωρίς σε σύγκρουση με τις εκάστοτε εξουσίες, οι οποίες, όπως θα δούμε και στην ταινία, τα αντιμετώπιζαν με αδικαιολόγητη βία.

Η "εριστική" τέχνη του χιπ - χοπ, εξακολουθεί να είναι επίκαιρη και να δημιουργεί πεδία έκφρασης των ανήσυχων πνευμάτων ανά τον κόσμο. Η έννοια της συλλογικότητας και της δημιουργίας έρχεται ως απάντηση στο ζήτημα της αποξένωσης στις αστικές γειτονιές, αλλά και ως κινητήριο δύναμη για βαθύτερη ανακάλυψη του εαυτού μέσω της τέχνης.

Treatment σεναρίου:

Πανοραμικό πλάνο "ασπρόμαυρης" πόλης με ψηλές πολυκατοικίες, απ' όπου περνάει ένα χρωματιστό τρένο με γκραφίτι. Μεταφερόμαστε στο σπίτι του κεντρικού ήρωα (ένα δωμάτιο) και βλέπουμε, με στατική κάμερα, γρήγορα πλάνα από την καθημερινότητά του (ασπρόμαυρα): Σηκώνεται κουρασμένος, παίρνει την τσάντα του και φεύγει τρέχοντας για δουλειά, γυρνάει βράδυ σπίτι, κάθεται στον υπολογιστή, όπου φτιάχνει μουσική, τον παίρνει ο ύπνος.

Ξανά το ίδιο, 3-4 φορές, όλο και πιο γρήγορα.

Τίτλος "Inspiration Wave"

Κυριακή: Ξυπνάει χαμογελαστός. Βάζει μουσική (πικάπ) και ετοιμάζεται χορεύοντας (χρωματίζεται).

Φεύγοντας από το σπίτι, παρατηρεί στο απέναντι διαμέρισμα, στο παράθυρο, ένα παιδάκι (ασπρόμαυρο) να πληκτρολογεί αφοσιωμένο στο κινητό του και φαίνεται ο ήρωας σκεπτικός.

Ο ήρωας (ασπρόμαυρος) οδηγεί μηχανή στους δρόμους της πόλης (Αθήνα).

Βλέπει ένα χρωματιστό τοίχο (με γκραφίτι) και χρωματίζεται προς στιγμήν (boost).

Βρίσκει δύο φίλους του, χαιρετιούνται και χρωματίζονται. Φτάνουν σε ένα εγκαταλελειμμένο ψηλό κτίριο. Μπαίνουν μέσα, βγάζουν σπρέι και μπογιές και ξεκινούν να βάφουν το κτίριο. Βλέπουμε το κτίριο να χρωματίζεται σταδιακά.

Η παρέα κάθεται σε ένα παράθυρο και απολαμβάνει το ηλιοβασίλεμα, πίνοντας μπύρες (χρωματισμένοι).

Ξαφνικά πλησιάζουν την είσοδο του κτιρίου δύο μαύρες κλούβες. Κατεβαίνουν αστυνομικοί. Ένας πιάνει την φρέσκια μπογιά στο κτίριο και φαίνεται

ενοχλημένος. Ανεβαίνουν γρήγορα στο κτίριο. Βρίσκουν τον ήρωα και την παρέα του.

Σκηνή μάχης:

Ο ήρωας και η παρέα του, που είναι χρωματιστοί και σχηματισμένοι με στρογγυλεμένα σχήματα, μεταμορφώνονται σε αφηρημένες φιγούρες στρογγυλεμένων σχημάτων. Οι αστυνομικοί που είναι ασπρόμαυροι και σχηματισμένοι με τρίγωνα, τετράγωνα, μεταμορφώνονται σε σχήματα με αιχμηρές γωνίες. Ακολουθεί μια αφηρημένη σκηνή μάχης/ κυνηγητού ανάμεσα στα σχήματα. Στο τέλος τα χρωματιστά σχήματα ξεφεύγουν, μεταμορφώνονται και πάλι στα παιδιά και φεύγουν χαρούμενα με τις μηχανές.

Πιο κάτω όμως, συναντούν μεγάλες αστυνομικές δυνάμεις, όπου τους κυκλώνουν και τους συλλαμβάνουν (σταδιακά τους περικυκλώνει μαύρο πέπλο, το οποίο τους ρουφάει και βλέπουμε τον ήρωα να βυθίζεται παλεύοντας να μείνει στην επιφάνεια).

Ο ήρωας (ξενερωμένος και ασπρόμαυρος) βγαίνει από το κρατητήριο, κρατώντας ένα φάκελο στο χέρι (δικογραφία). Περιπατώντας για το σπίτι του, βλέπει να βάζουν αφίσες με διαφημίσεις πάνω στον τοίχο που υπήρχε το γκραφίτι (αυτό που είχε δει νωρίτερα φεύγοντας από το σπίτι). Σκύβει το κεφάλι απογοητευμένος. Μπαίνοντας στο σπίτι, κάθεται στο πάτωμα με το πρόσωπο στις παλάμες του.

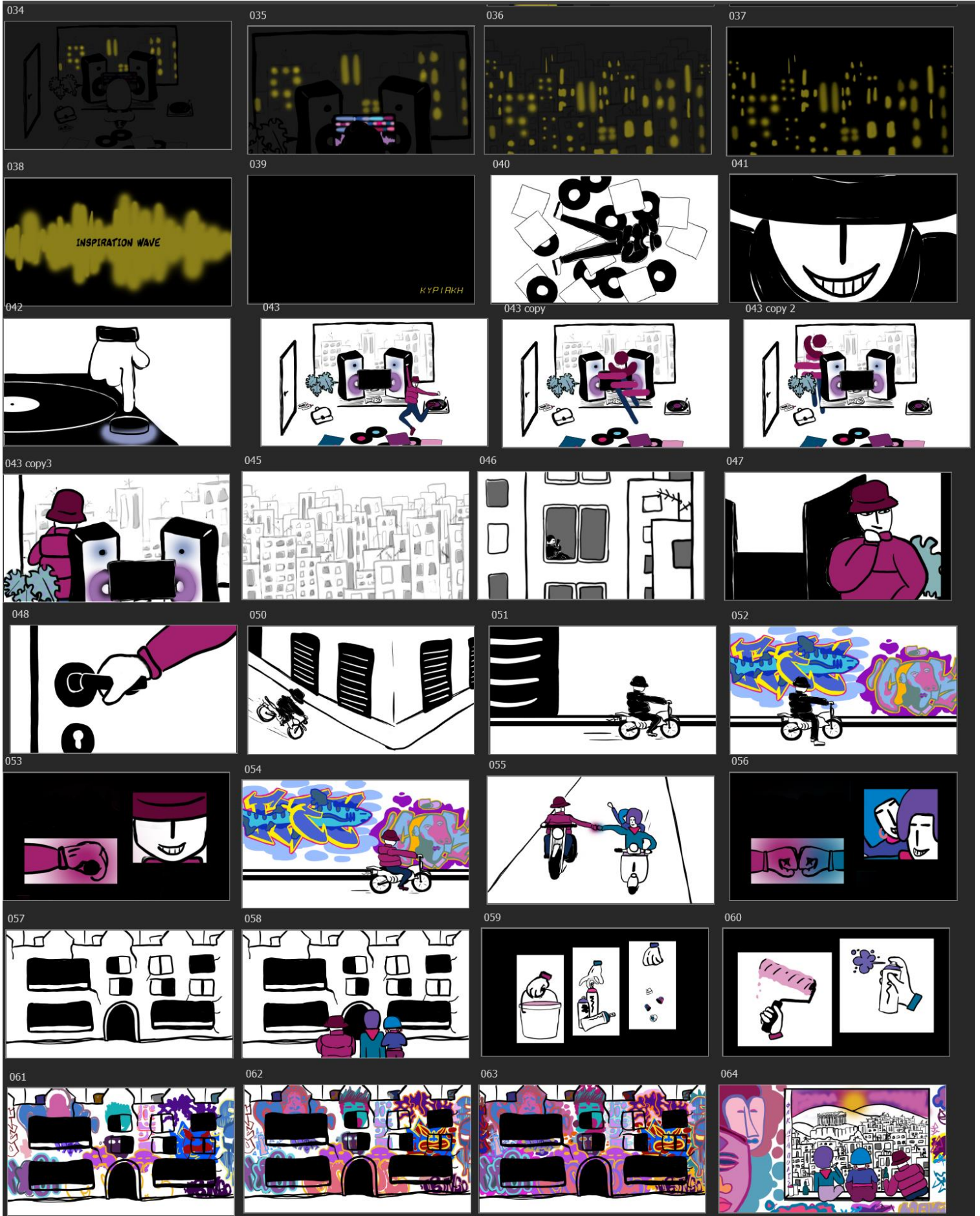
Τότε όμως, ακούγεται μουσική από κάπου εκτός σπιτιού και παραξενεύεται. Παρατηρεί ότι η μουσική ακούγεται από το απέναντι διαμέρισμα που ήταν το παιδάκι με το κινητό. Αυτή τη φορά το παιδάκι είναι με δύο φίλους και παρατηρούν κάτι ενθουσιασμένοι (χρωματιστοί). Επίσης συνεννοούνται με άλλα παιδιά από τα παράθυρα των πολυκατοικιών και όλα ετοιμάζονται να πάνε κάπου (φοράνε καπέλα, μπουφάν). Όλα φαίνεται να κινούνται προς το χρωματιστό πλέον κτίριο, το οποίο πλησιάζουν, αφού τους κίνησε το ενδιαφέρον μέσα στην ασπρόμαυρη πόλη.

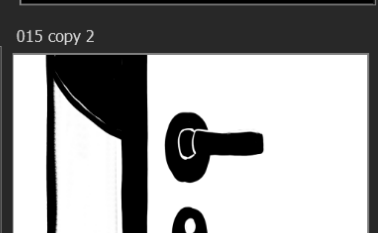
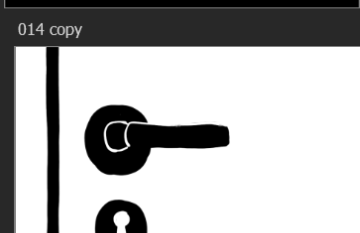
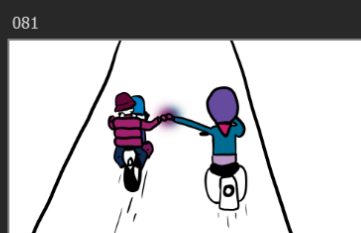
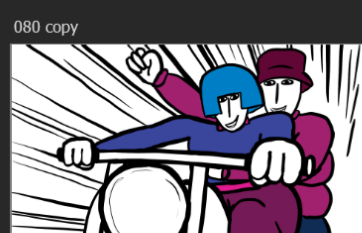
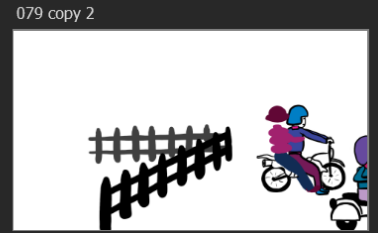
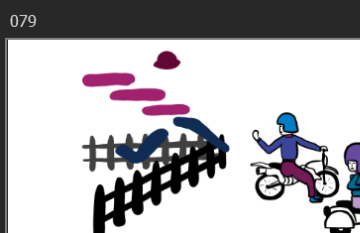
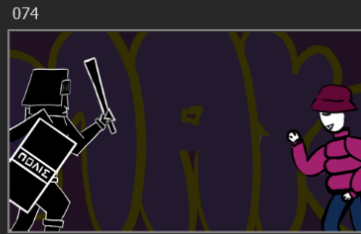
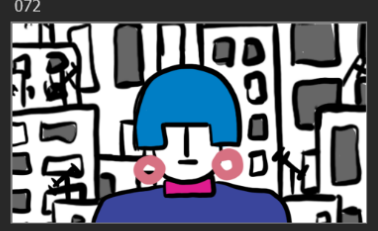
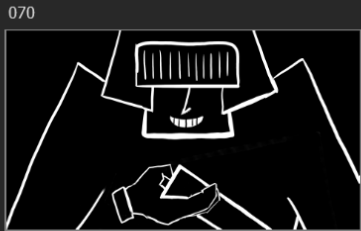
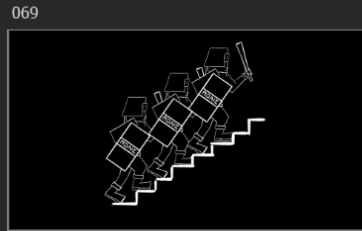
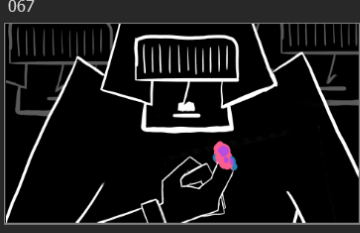
Ο ήρωας καταλαβαίνει ότι παρατηρούν το κτίριο που είχαν βάψει αυτός και η παρέα του νωρίτερα. Χαμογελάει, βάζει μουσική και χρωματίζεται ξανά.

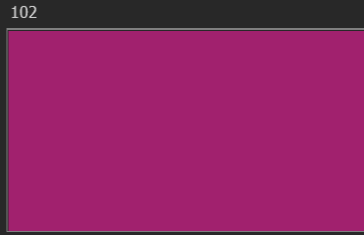
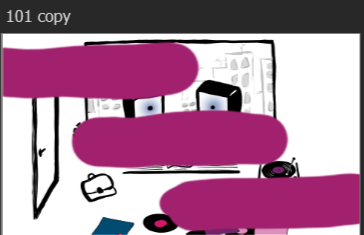
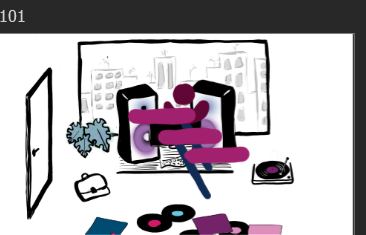
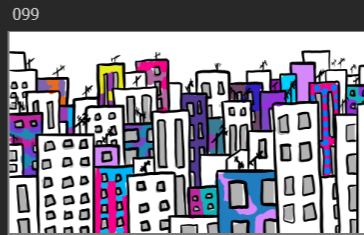
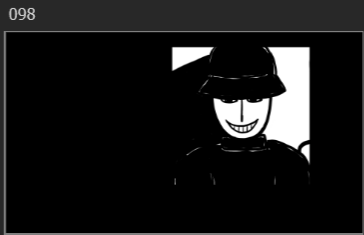
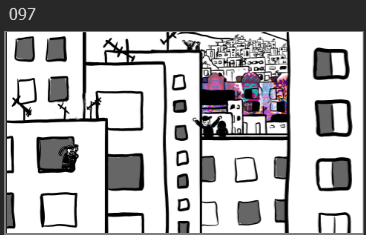
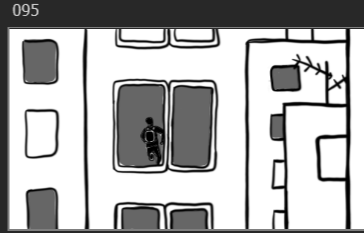
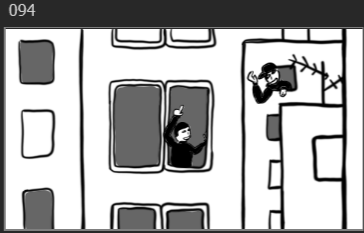
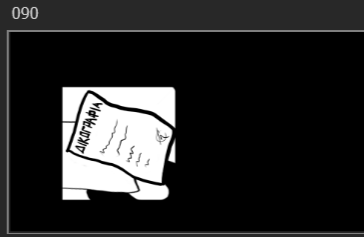
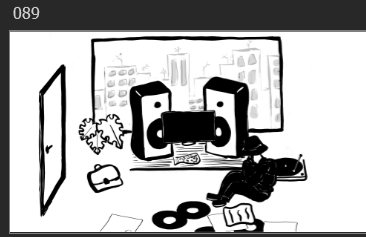
Τίτλοι τέλους

Storyboard:

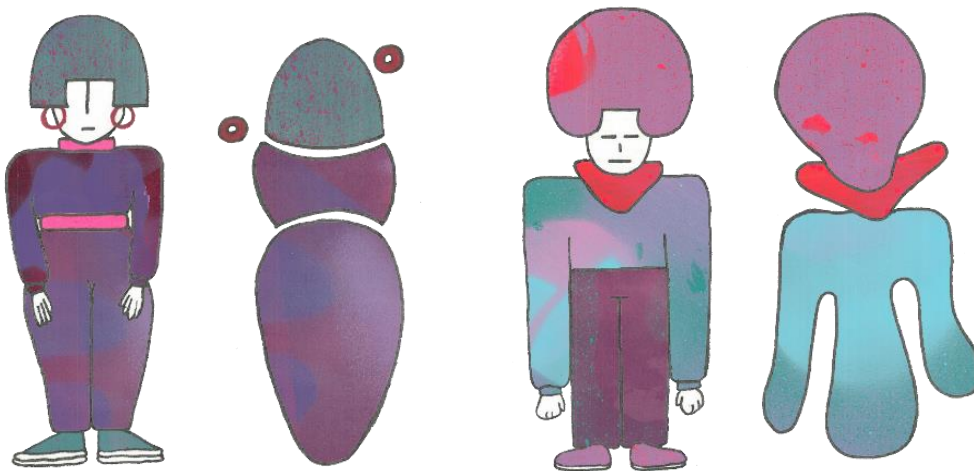

Περιβάλλον & Χαρακτήρες:

Στην ταινία επιχειρείται μία κριτική στη μονοτονία, το άγχος και την ταχύτητα, της σημερινής ζωής σε μία πόλη, τόσο μέσω του νοηματικού περιεχομένου, όσο και μέσω του εικαστικού. Έτσι, αντιδιαμετρικά με τους αστυνομικούς και το αστικό περιβάλλον, ο ήρωας και η παρέα του, είναι σχεδιασμένοι με καμπύλες γραμμές.

Ο τρόπος σχεδίασης των χαρακτήρων είναι συμβολικός και έχει να κάνει με το τι πρεσβεύουν, τον τρόπο σκέψης, την ιδεολογία, την ιδιοσυγκρασία τους. Τα παιδιά απεικονίζονται με στρογγυλεμένα, αποδομημένα σχήματα και φωτεινά χρώματα (όταν ξεφεύγουν από το γκρίζο της πόλης), μιας και σπάνε τις νόρμες της κοινωνίας, έχουν όνειρα, όρεξη για δημιουργία. Αντίθετα, οι αστυνομικοί απεικονίζονται ασπρόμαυροι, με γωνιώδη, τετραγωνισμένα γεωμετρικά σχήματα, μιας και υπηρετούν τις νόρμες, δε δείχνουν ανοχή στη διαφορετικότητα και χρησιμοποιούν βία και καταστολή, για την επιβολή της τάξης.

Το περιβάλλον είναι κατά βάση ασπρόμαυρο και χωρίς λεπτομέρειες (minimal), εκτός από κάποια χρωματιστά σημεία, που δίνουν ζωή στους χαρακτήρες.

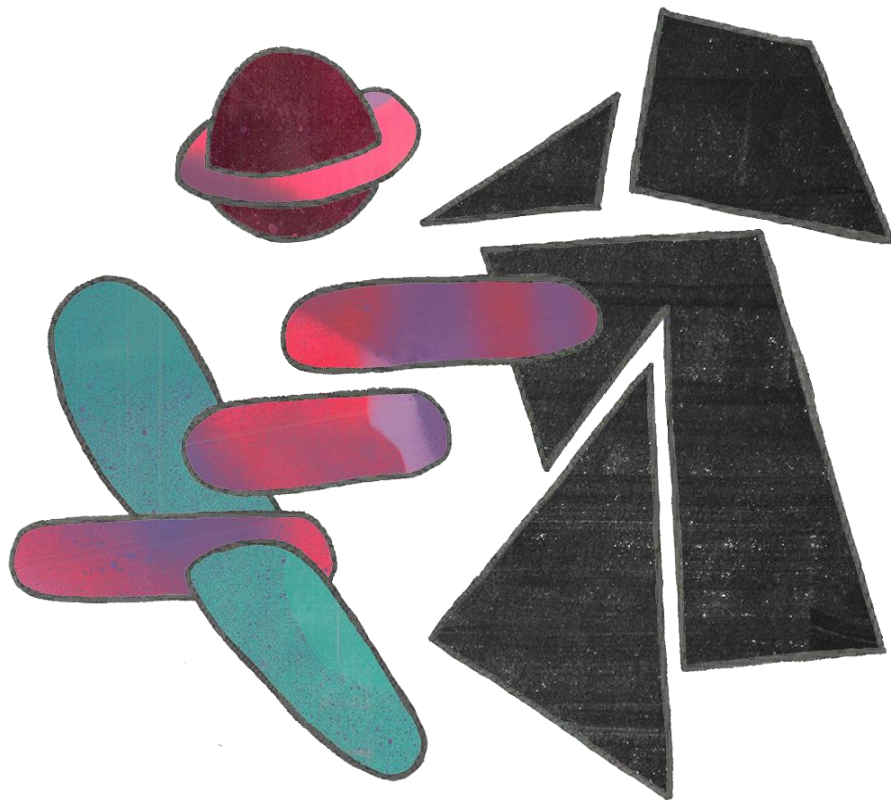
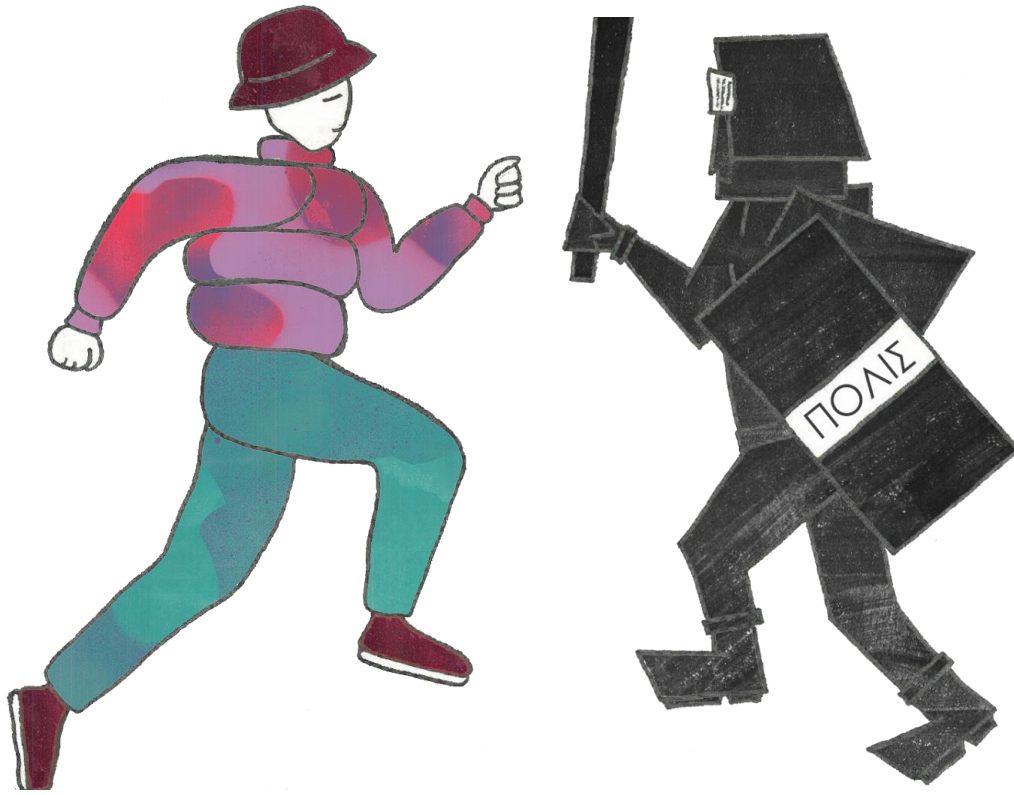
Η ευθείες γραμμές, οι οποίες παρατηρούνται στον κόσμο της ταινίας (στα κτίρια, στα παράθυρα, στις κεραίες), εκφράζουν λογική και τάξη. Ενώ στη φύση δε συναντάμε εύκολα ευθείες γραμμές, στο αστικό περιβάλλον που δημιουργεί ο άνθρωπος, οι γραμμές αυτές κυριαρχούν.

Η καμπύλη γραμμή μπορεί να είναι ήρεμη ή δυναμική, ανάλογα με τις δυνάμεις που την καθορίζουν. Εκφράζει αυθόρμητη κίνηση, ζωντάνια και συναίσθημα. Παρατηρείται παντού στη φύση, είναι η γραμμή της ζωής, της τρυφερότητας, του αισθησιασμού, της προστασίας, είναι ελεύθερη και ανυπότακτη.

Την ώρα της σύγκρουσης, αντλώντας έμπνευση από τα γκράφιτι, οι ανθρώπινες μορφές και των δύο πλευρών αποδομούνται και βλέπουμε μαύρα, γωνιώδη σχήματα (αστυνομία), να βυθίζονται σε πολύχρωμες, αφηρημένες φόρμες (παιδιά).

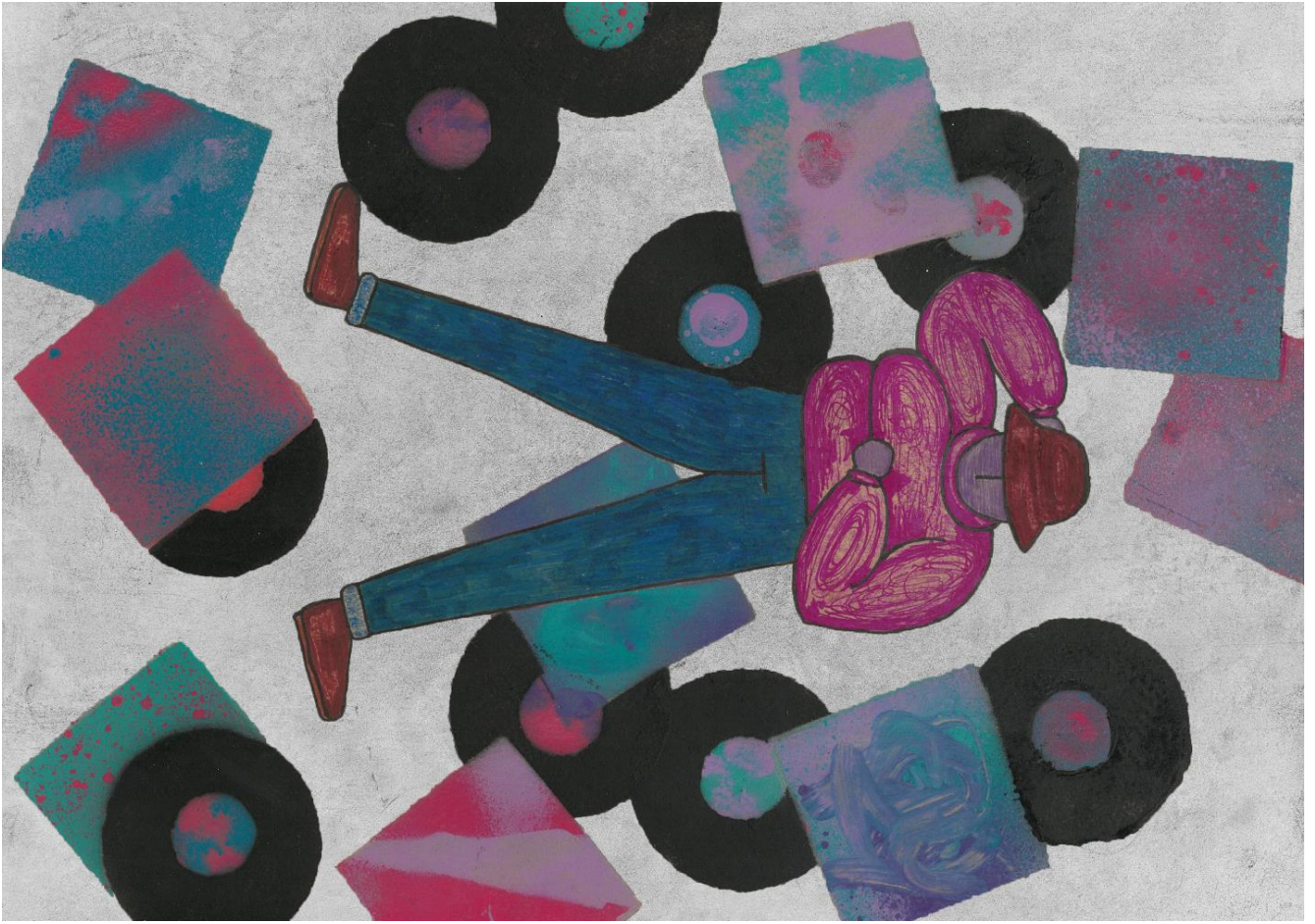
Είναι σύνηθες, στα έργα animation, η εξέλιξη της πλοκής να γίνεται μέσα από συγκρούσεις. Στη σύγκρουση αυτή όμως, παρατηρείται και ένα ακόμη χαρακτηριστικό αφηγηματικό στοιχείο του animation, οι μεταμορφώσεις. Έτσι δημιουργούν αβίαστα συναισθήματα στο κοινό, που σχετίζονται με τον συμβολισμό μιας φιγούρας και την μετατροπή της σε κάτι διαφορετικό.

Η σύνθεση της σύγκρουσης ανάμεσα στα παιδιά και τους αστυνομικούς, περιέχει σχήματα διαφορετικά μεταξύ τους, που αυξάνουν την ένταση και την αντίθεση της εικόνας και κατ' επέκταση το ενδιαφέρον του κοινού. Αντίθετα με τους κύκλους και τις καμπύλες, ένα τρίγωνο, ανάλογα με το μέγεθος των γραμμών του, αλλά και την κλίση των γωνιών του, μπορεί να γίνει οξύ και επιθετικό, δυναμικό, επιβλητικό και δραματικό.

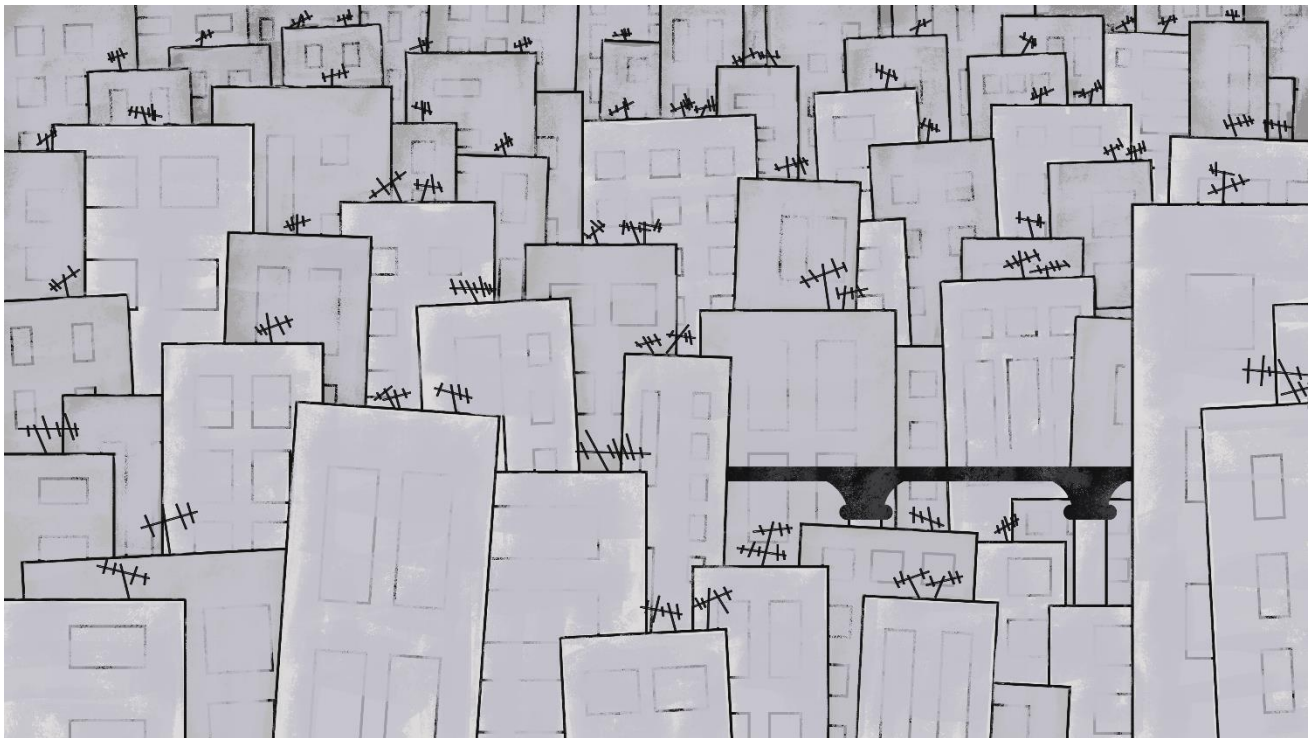
Ο κεντρικός χαρακτήρας, είναι δημιουργικός και αντιδραστικός. Τον εμπνέει η μουσική και η ζωγραφική. Τον πνίγει το τσιμέντο, η μονοτονία και οι ρυθμοί της πόλης. Η επαφή του με την τέχνη και πιο συγκεκριμένα με την κουλτούρα του χιπ-χοπ, έχει καθοριστικό ρόλο στην καθημερινότητά του, τον βοηθά να καλλιεργήσει τον προσωπικό του τρόπο έκφρασης.

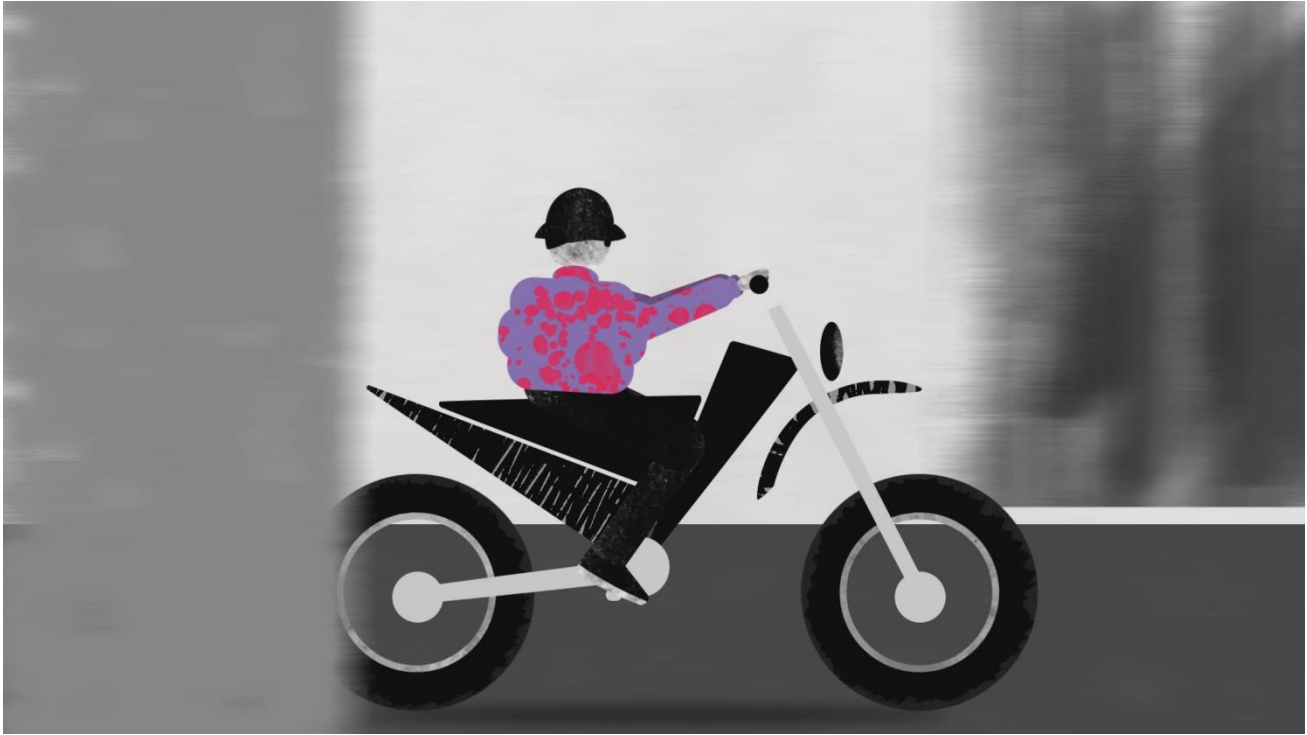

Concept Art:

Η εικαστική και η νοηματική προσέγγιση της ταινίας, συγχέονται. Η ανάγκη των παιδιών, ως σύγχρονων ανθρώπων, για ελευθερία, μέσα σε ένα τεχνοκρατικό, μονότονο, στρεσογόνο περιβάλλον, εκφράζεται στην περίπτωση μας, μέσω των χρωματιστών graffiti, επάνω στα γκρι κτίρια.

Δίνεται έμφαση στη δημιουργία ματιέρας, η οποία σε περιπτώσεις έχει πραγματοποιηθεί χειροποίητα, με μπογιές και σπρέι πάνω σε τοίχο ή τσιμέντο, όπου στη συνέχεια θα φωτογραφηθούν, ώστε να περαστεί η υφή στους χαρακτήρες μέσω υπολογιστή.

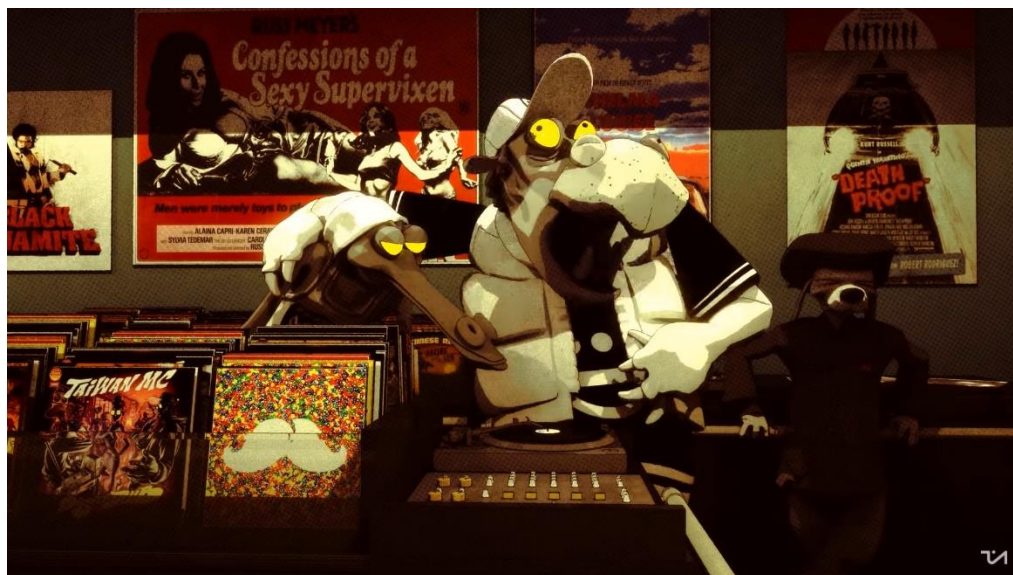
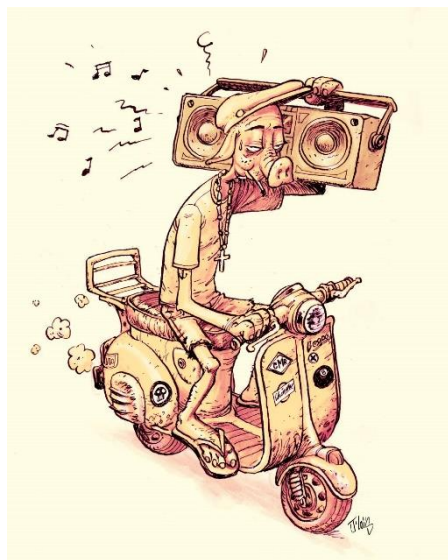

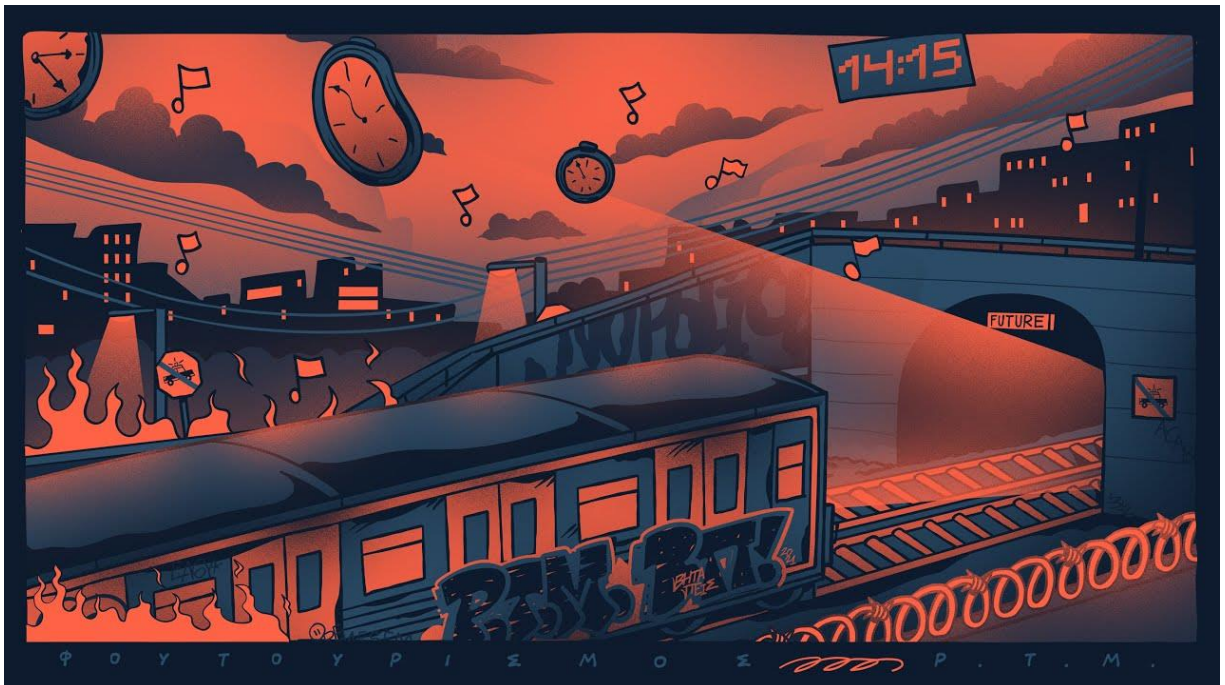

Reference

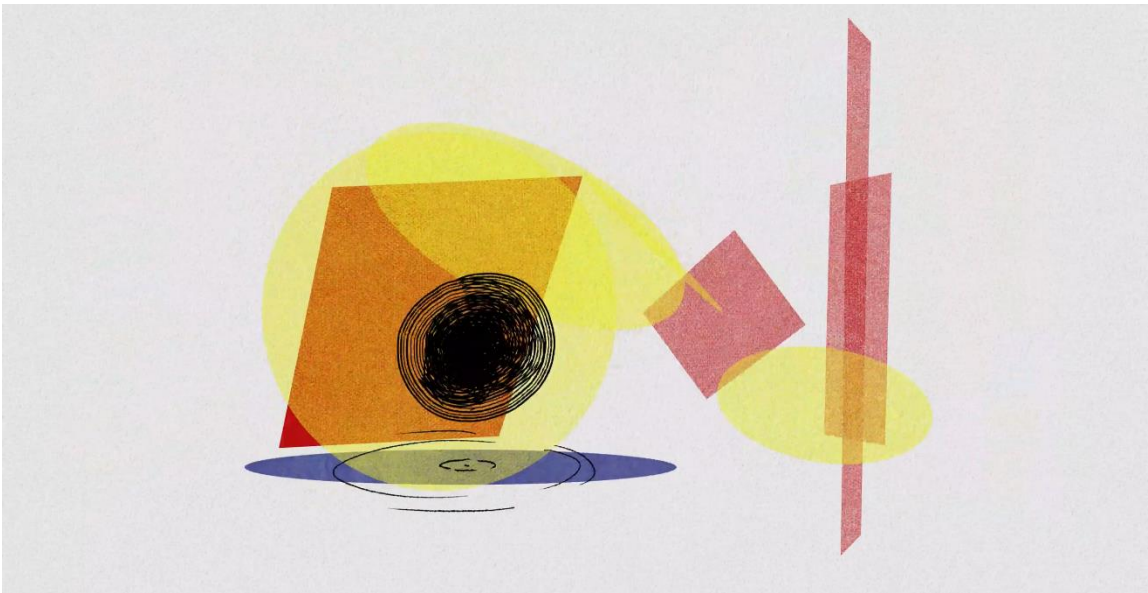
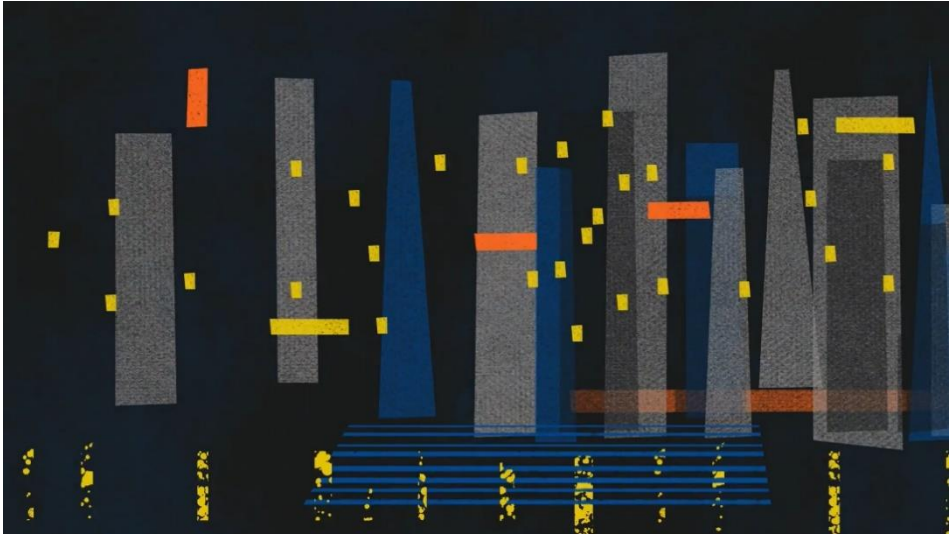
Julien Loïs (Ouikid)

Bassment Rats

Robbie Shilstone

Φωτογραφίες προσωπικού αρχείου από το κέντρο της Αθήνας

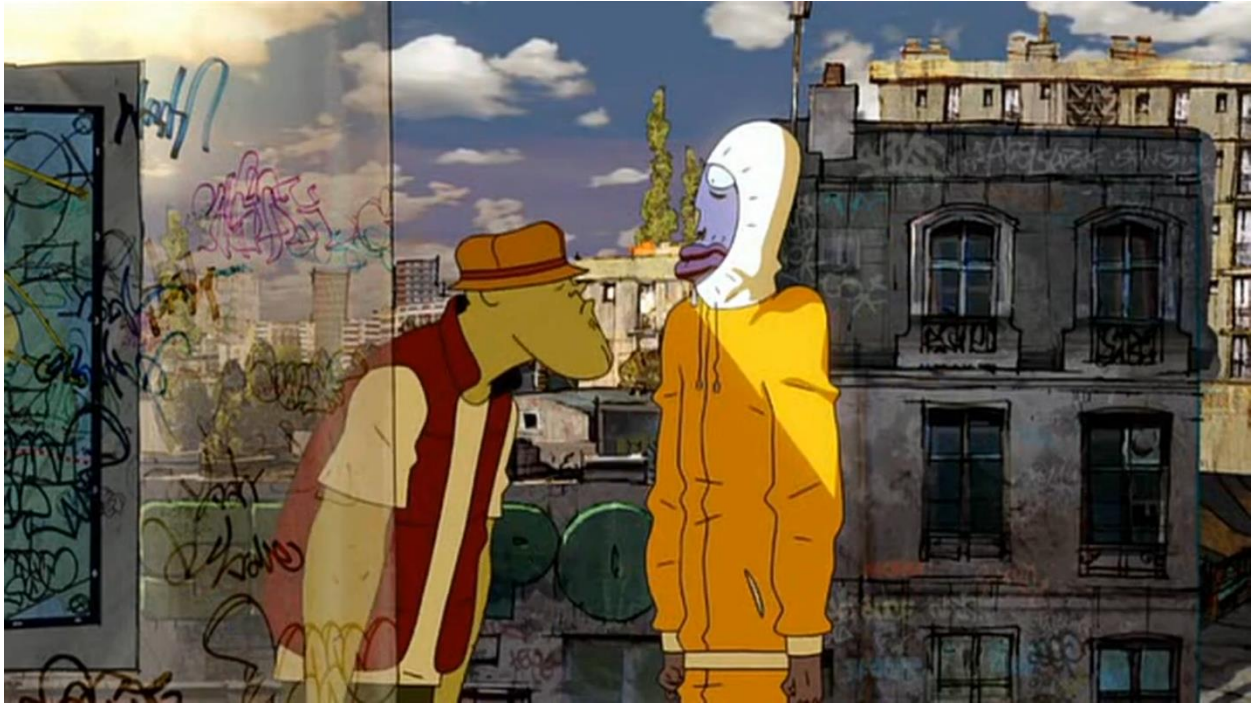

Moodboard

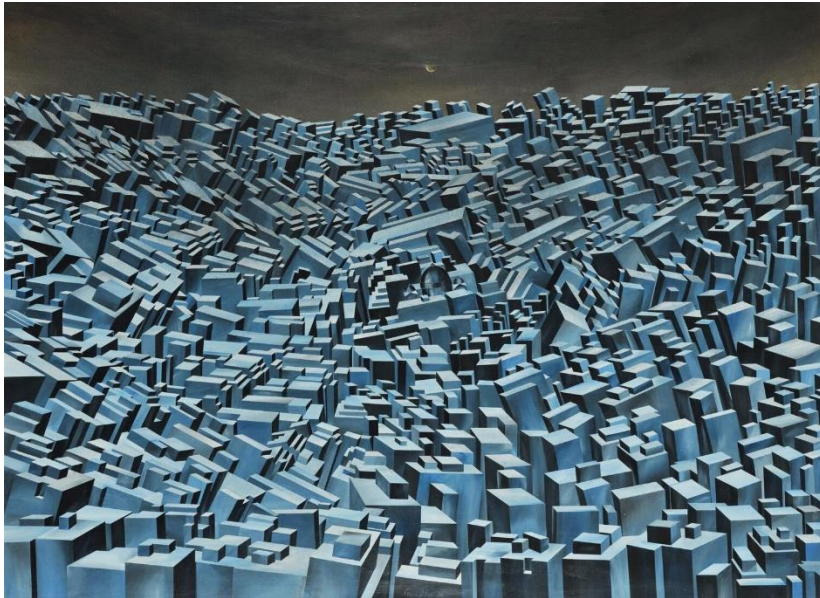
Ταινία “La Haine” (1995) – Mathieu Kassovitz

Ταινία “Lascars” (2009) – Emmanuel Klotz & Albert Pereira-Lazaro

Γουναρίδης Δανιήλ, Η πόλις

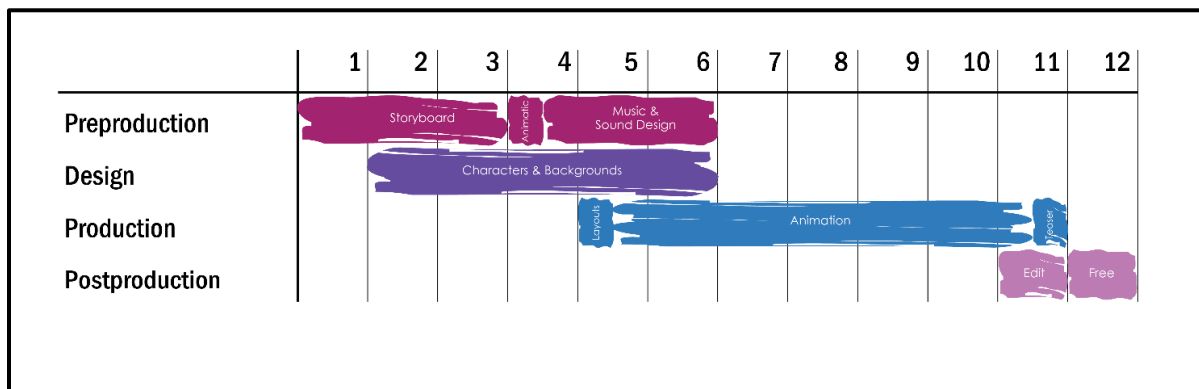
Στέλιος Φαϊτάκης (Bizarre), εξώφυλλο δίσκου Terror X Crew

Animatic ([link](#))

Teaser ([link](#))

Timeline (12 m)

Budget

Preproduction	Production	Total
Characters & Backgrounds € 2.000	Layouts € 1.300	Subtotal (1 st & 2 nd) € 26.050
Storyboard € 1.300	Animation (2 x € 7.200) € 14.400	Director (9% on total) € 2.344,5
Sound Design € 200	Teaser (45") € 600	Sriptwriter (3% on total) € 781,5
Animatic € 200	Adobe Cloud (15m x € 60) € 900	Music (2% on total) € 521
1st Subset € 3.700	Post production € 1.500	Unpredictable (7% on total) € 1,823,5
	DCP € 500	Total Cost of Production: € 31.520,5
	Marketing € 2.000	Producer's Fee (+8%): € 2.521,64
	Festivals € 1.000	
	Accountant € 150	Final Total: € 34.042,14 + 24% VAT
	2nd Subset € 22.350	

Financial plan

Το πλάνο χρηματοδότησης περιλαμβάνει το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (ΕΚΚ), όπου για προϋπολογισμούς με το μέγεθος του συγκεκριμένου έργου, μπορεί να εξασφαλίσει έως και το 80% της παραγωγής. Στη συνέχεια, το ΕΡΤ Μικροφίλμ, όπου 350,000 ευρώ μοιράζονται σε 15 παραγωγές που θα επιλεχθούν. Έτσι, υπάρχει η δυνατότητα να εξασφαλιστεί το 100% της συγκεκριμένης παραγωγής. Άλλες πιθανές εναλλακτικές είναι προκηρύξεις της Cosmote TV και το Ίδρυμα Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου.

Merchandise

Πρώθηση της συγκεκριμένης ταινίας, μπορεί να γίνει με τη δημιουργία σειράς ρούχων με περιπέτειες των χαρακτήρων της, σε συνεργασία με τοπικό brand.

Σκηνοθετικό σημείωμα

Από παιδί με γοήτευαν τα χρωματιστά σημεία της μεγάλης και γκρίζας πόλης της Αθήνας. Μου προκαλεί άγχος η ιδέα ότι κάποια στιγμή οι πόλεις θα είναι απλά γκρίζες και μονότονες, χωρίς χρωματιστές γωνίες. Το μοναδικό χρώμα θα το δίνουν οι κακόγουστες επιγραφές και διαφημίσεις, που στοχεύουν στο μάρκετινγκ.

Το θετικό, όμως, είναι ότι λόγω της εξάπλωσης της hip hop κουλτούρας παγκοσμίως πολλά νέα παιδιά ασχολούνται με το graffiti, το οποίο είναι ένα από τα βασικά στοιχεία της κουλτούρας. Ξέρω ότι πολύς κόσμος δε θεωρεί το graffiti τέχνη και σιχαίνεται αυτούς που γεμίζουν την πόλη με πολύχρωμα tags, για μένα όμως είναι ένας από τους λόγους που επιμένω να ζω σε μία πόλη σαν την Αθήνα. Το ότι με μία βόλτα στους δρόμους πάντα βλέπεις καινούργια χρωματιστά σημεία. Ένας ανούσιος κενός τοίχος, μπορεί να μεταμορφωθεί σε κάτι καλλιτεχνικό, που ταυτόχρονα μπορεί να καταγγείλει ένα θέμα ή να προβάλλει την άποψη του δημιουργού ή μιας ομάδας ανθρώπων με τις ίδιες ιδέες.

Έτσι, επέλεξα να πω μια ιστορία του δρόμου, της πόλης που μένω και να το κάνω με στοιχεία του δρόμου, τσιμέντο, μπογιές, graffiti. Χρησιμοποιώντας ένα μέσο που παρέχει απεριόριστη ελευθερία, το animation, ώστε να εκφράσω την οπτική μου πάνω στο ζήτημα.

